

der her i Landet. Denne Konsum hentes vistnok væsentlig fra den indenlandske Fabrikation, det er vistnok meget lidt af det, der har passeret Toldgrænsen. Hvis man virkelig skal ramme med en forhøjet Told den dyre Spiritus, som den bruges her i Landet, er der ingen anden Vej end at indføre en indenlandsk Beskatning, ligesom vi have en indenlandsk Beskatning af Brændevin og Øl. Det kan ikke gøres under de samme Former, men den kan dog meget vel gennemføres.

Det, der her er foreslaaet, er en Stempelskat, og det er ikke noget ukendt. Ovre i Sverige har man en saadan for visse Drikkevarer. Der skal paa hver Flaske, der bydes frem til Salg eller Udskænkning, sættes et Stempel, og det er stigende efter Værdien. Det er netop det gode ved denne Stempelskat, at det derved bliver muligt at beskatte Spiritus i Forhold til Værdien. For 1 Liter, der jo svarer til 1 Pot, begynder man med 8 Øre for de billigere Sorter og ender med 96 Øre for de dyreste, 8 Øre, naar Prisen pr. Flaske er under 80 Øre, og 96 Øre, naar Prisen er over 5 Kr. 60 Øre. Paa enhver Flaske skal Detailprisen være trykt. Alle, der fabrikere eller aftappe denne Vare, skulle anmelde det for Toldbestyrelsen; der skal føres Regnskab over Tilførsel og Fraførsel fra Lageret, og vedkommende er pligtig til paa enhver Tid at forevise Lageret og give Toldbestyrelsens Repræsentanter Adgang dertil. Der er høje Bøder for Overtrædelse af Loven, for Misbrug af Stemplerne.

Man vil maaske sige, at denne Lov kan være meget god, men det er meget vanskeligt at gennemføre den. Og det er ganske sikkert, at dens svage Side ligger deri, at man paa Forhaand formodentlig vil tro, at det vil være let at eludere den. Imidlertid har man andre Steder gennemført en saadan Beskatning. Et Forbillede for den Stempelskat, som jeg her tillader mig at foreslaa, er at søge i en Stempelskat paa Cigaretter, som i sidste Rigsdagssamling er gennemført for Tysklands Vedkommende. Den er der gennemført med de samme Principper som her, og det forekommer mig, at Kontrollen dermed maa være endnu vanskeligere, end en tilsvarende vil blive overfor Drikkevarer. Jeg nærer ingen Tvivl om, at hvis vi gennemføre denne Skat, vil der i Begyndelsen blive gjort adskillige Forsøg paa Besvigelser. Men jeg er heller ikke et eneste Øjeblik i Tvivl om, at i den Slags Affærer er Staten til syvende og sidst den stærkeste. Nogle af dem, der forsøge det, slippe godt fra

det, men andre blive tagne, og de komme til at bløde haardt derfor, og i Længden arbejder den Bevidsthed sig nok ind i Folk, at de staa sig bedst ved at betale den i Forhold til Varens Værdi i Virkeligheden ikke store Skat.

Jeg ved, at der vil blive sagt: Hvorfor skal Brændevin ikke med? Det vil blive et Hovedargument i denne Tolddebat, at Brændevinsskatten ogsaa skal forhøjes. „Det billige Brændevin“, som vi kende saa godt fra Højrebladene, vil atter komme til at figurere her: Jeg skal imidlertid gøre opmærksom paa et Par Tal, som maaske noget kan betage Lysten til at komme for stærkt frem med „det billige Brændevin“. Jeg har ladet undersøge, hvorledes Beskatningen af Spirituosa vil stille sig, naar vi gennemføre denne Lov, i Forhold til Værdien, og jeg er da kommen til det Resultat, at naar vi lade Brændevinen og det bajerske Øl beholde den Skat, de have, og naar vi for Flaskevinen gennemføre den forøgede Told, og den her foreslaaede Stempelafgift for Cognac, Rom m. m., vil det stille sig saaledes, at af Brændevin svares der 22,5 pCt. af Værdien, af Øl 21,3 pCt., af Vin til $1\frac{1}{3}$ Kr. pr. Flaske 21,8 pCt., til 2 Kr. 21,6 pCt. og den dyreste — jeg tager f. Eks. en Pris af $6\frac{1}{2}$ Kr. — 22,4 pCt. Som man vil se, passer det mærkværdig godt. I det hele tror jeg, at hvis vi gennemføre denne Lov, ville vi faa en nogenlunde ensartet Beskatning af al Spiritus her i Landet, af mellem 20 og 30 pCt. af Værdien. Naar saa de Herrer, der formodentlig ville melde sig som Modstandere af denne Skat, sige, at de ville have forhøjet Skat paa Brændevin, forekommer det mig, at de ikke have Ret til at tale med derom, før de i det mindste have beskattet den dyreste Spiritus saaledes, at den er paa Højde med Skatten paa Brændevin.

Der bliver sagt, ja, men Brændevin indeholder mere Alkohol, og vi skulle beskutte efter Alkoholholdigheden. Men det er et Standpunkt, som i hvert Fald de Partier, der vare med til Ølskatten i sin Tid, ikke kunne holde paa, thi ved denne rettede man sig aldeles ikke efter Alkoholholdigheden. Det var netop noget, der da var megen Tale om, at man ved Øllet beskattede Alkoholen mange Gange stærkere end i Brændevinen. Der henholdt man sig til, at Øllet var værdifuldere og blev benyttet af Samfundsklasser, der økonomisk i hvert Fald staa noget højere end de, der benytte Brændevin.

Der vil naturligvis ogsaa blive sagt